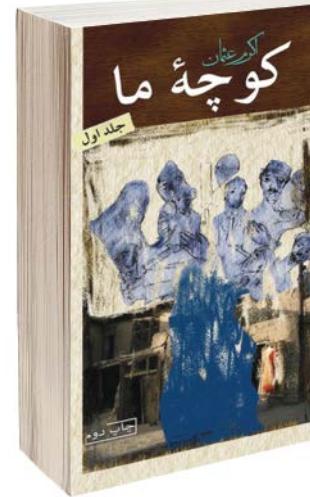

بیگانه، بیگانه است

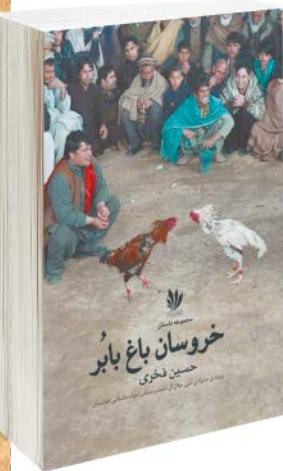
سپوئی می زریاب، از زنان نویسنده اهل افغانستان است. او در کابل به دنیا آمد، پدری با شغلی متفاوت و زندگی در یک خانواده افغان. او تحصیلاتش را در فرانسه پی گرفت. از این نویسنده آثاری مانند «در کشوری دیگ» از او در ایران منتشر شده است. مجموعه داستان «دشت قابل» روایت داستانی حماسی و در عین حال تاریخی از وضعیت افغانستان در دهه ۶۰ است. این اثر از مجموعه داستان‌های کوتاهی تشكیل شده که زریاب در آن رشادت‌های مردم افغانستان را در عین سختی و تلخی رویگار، در مقابله با نیروهای مهاجم روس بیان می‌کند.

داستان‌های این مجموعه که به زبان دری نوشته شده و لذت بسیار زیادی در خواندن ایجاد می‌کند را وی حماسه‌های جوانان افغان در برایر دشمن است. یکی از نکات مهم در شیوه نگارش زریاب، حفظ روحیه ملی گرایانه و میهن‌پرستانه‌ی است که در قالب جملات و واژگانی که بار حماسی دارند روایت می‌شود. تنوع درونمایه‌های داستانی در کنار انسجام داستانی سبب می‌شود تجربه تازه‌ای در خواندن به خواننده دست دهد.

یدارهای متعددی با رهبر انقلاب داشتم و یک جلسه هم بود و تقریباً یک ساعت و نیم طول کشید و حرف‌های زیادی نمایندگان از افطار به همراه شهرام شکیبا و باقی دوستان به حیاط شدند. به ما که رسیدند، احوال من را پرسیدند و همراه خودشان را گرفتند. بعد هم دست من را گرفتند و همراه خودشان در راه پرسیدند: آقای کاظمی کجا هستند؟ گفت: مشهد! این جلسه آمدند؛ گفت: اطلاع ندارم و ایشان را ندیدم. از دوستان افغانستانی را گرفتند و بعد سراغ یک رمان را نهادند: اخیراً یک افغانستانی مقیم نروژ آن را منتشر کرده که صدا کرد. که داشتم، سال‌های سال در افغانستان زندگی کردم و تان را خیلی دقیق دنبال می‌کنم.

حتملاً رمان «باد بادک باز» خالد حسینی را می‌گویید؛ ایشان فرمودند: راخوانده‌ام. بعد گفت: شاید «از سرزمین آفتاب‌تابان» را می‌گویید که آن هم خیلی سرو صدا کرده و دندن؛ نه! ااسم آن رمان «از سرزمین آفتاب‌تابان» است. آن رمان راهم خوانده‌ام. فرمودند که یک نویسنده نوشته، که خیلی هم قطرو و مفصل است و کاظمی هم آن را ویرایش کرده است. اگر باشد من حتی در ذهنم دارم. بعد از ایشان پرسیدم: شما خودتان اسم نویسنده را یادتان نمی‌آید، داشتند.

شیرین و کهن

باغ باز یک باعث تاریخی و تفریحی و نیز آرامگاه با برپا شاهگور کانی است که در شهر کابل موقعیت دارد. حسین فخری، از داستان‌نویسان صاحب سبک ادبیات افغانستان مجموعه داستانی با عنوان «خرسان باغ باز» دارد که در آن با زبانی شیرین و بالته بهره‌گیری از روایت‌های کهن فضایی تازه و جذاب از افغانستان را در داستان‌هایش خلق کرده است. اور داستان‌های این کتاب روایتی از زندگی و آداب و رسوم حاکم بر زندگی مردم افغانستان و شهر کابل ارائه کرده است. فضای بومی داستان‌ها و همنشینی آنها با زبان فارسی تجربه‌ای تازه از مواجهه با ادبیات افغانستان برای مخاطب فارسی‌زبان فراهم آورده است. فخری از نویسنده‌گانی است که موضوعات خود را کف جامعه بیرون می‌کشد و با نگاهی جامعه‌شناسانه سعی بر نمایش زندگی دارد. فخری مخاطبانش را با زبان فارسی و همچنین لایه‌های زندگی اجتماعی در افغانستان آشنا می‌کند. ازو آثاری که از بسیاری از آن‌نویسنده‌گان ایرانی بالتر و موفق تر است و شاید اگر درست به مخاطب منتشر شده است. آثاری که از بسیاری از آن‌نویسنده‌گان ایرانی بالتر و موفق تر است و شاید اگر درست به مخاطب معرفی شدند موقعیت بهتری در میان مخاطبان فارسی‌زبان داشتند.

جلسه که تمام شد، به کاظمی زنگ زدم و گفت: این چه رمانی است که جدیداً منتشر شده و شما ویراستاری کردید؟

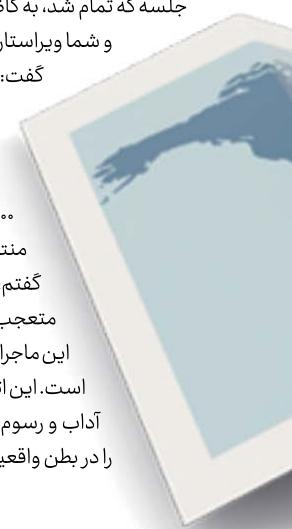
گفت: شما از کجا فهمیدید؟

گفت: آقا به من فرمودند.

گفت: این رمان هنوز توزیع نشده! یک رمانی هست اثر اکرم عثمان، نویسنده بزرگ افغانستانی که در نروژ ساکن است و حدود ۳۰۰ صفحه است و من ویرایش کردم اما هنوز این کتاب در ایران منتشر نشده است.

گفت: حضرت آقا فرمودند که من آن کتاب را خواندم، که کاظمی خیلی منعجب شد.

این ماجرا در راه رمان «کوچه ما» اثر نویسنده شهیر افغانستان، اکرم عثمان است. این اثر روایتی از نیم قرن تاریخ کابل با زبان داستان است. اثری که در آن آداب و رسوم و رفتارهای عامیانه در کنار یک جامعه‌شناسی تحلیلی خوانده را در بطن واقعیت قرار می‌دهد. این رمان را انتشارات عرفان منتشر کرده است.

صدای مهاجرت

محمد‌آصف سلطان‌زاده یکی از آن صدایهایی است که در ادبیات افغانستان در میان مخاطبان ایرانی کمتر شنیده شده و آثاری خوانده شده است. او با آثار بسیاری که مورده توجه منتقدان قرار گرفته از جمله نویسنده‌گان فعلی افغانستانی است که بسیاری از آثارش نیز در ایران منتشر شده است. «اینک دانمارک» یکی از آثاری است که در سال‌های قبل از این نویسنده منتشر شده است. مجموعه داستانی با محوریت مهاجرت، مهاجرتی که جنگ و تجاوز به بسیاری از افغان‌ها تحمیل کرده بود و آنها را از دیار خود خارج کرد. اغلب داستان‌های این کتاب در موقعیت وسایل نقلیه و یا توافق‌گاه‌های آنها روی می‌دهد. ایستگاه اتوبوس، فرودگاه، داخل و سایل نقلیه و... فضایهایی است که داستان‌های آنها اتفاق می‌افتد. این بی‌مکان بودن و پیوسته در جایه‌جایی و خانه‌به‌دوش بودن شخصیت‌های داستان را نشان می‌دهد که اشاره‌ای به افغان‌های مهاجر دارد که پیوسته در حرکت هستند و توقفی برای خود متصرور نیستند. در واقع این موقعیت‌ها به خواننده می‌گوید مهاجرت مساوی با رسیدن به آرامش نیست بلکه ابتدای آوارگی و دوری از وطن است. این مجموعه داستان صدایی متفاوت از ادبیات مهاجرت است و خواننده در آن تصویری تکرار نشدنی از نویسنده در روایت مهاجرت را به تماشا می‌نشینند.

شود با تمام آثارش معرفی آن («سیاسه») در افغانستان با اشعاری که برای کودکان باشد. اما «از یاد رفتن» این رشراحت حاکم بر این کشورهای از آنجا آغاز می‌شود که از خانه خارج می‌شود تاهم نکند. در واقع این داستان افغانستان تا شرایط کشوری و اتفاقات است، جزئیاتی که از شخصیت پیرمرد است هد را دنبال خود می‌کشند. واندهای بتوانند یک روز در از تصمیماتی که برای این

